

70...

Pe 31 martie, **Adrian Enescu** ar fi împlinit 70 de ani, dar destinul a vrut altfel... Să încercăm, în acest spațiu, să trecem în revistă câteva din reperele cele mai importante ale unei cariere muzicale excepționale. Interesant este faptul că muzicianul nu a avut nici un fel de antecedente în familie, dar părinții i-au intuit înclinațiile muzicale și i le-au cultivat prin lecții de pian. Dar nu numai atât – lecții de limbi străine și nu numai, care l-au ajutat să dobândească un bagaj de cunoștințe substanțiale de cultură generală, pentru că Adrian Enescu a fost un intelectual rafinat. De pildă, așa cum ne spunea văduva sa, cunoscuta actriță Adina Enescu, era foarte pasionat de geografie, având vaste cunoștințe în domeniu. Toate acestea aveau să-i fie de folos peste ani, când a devenit pianist și compozitor asociat al Companiei de balet "Liliana Cosi" din Italia sau când a fost orchestrator în studiouri de muzică electronică sau clasică din SUA, Canada, Italia, beneficiind de pregătirea exemplară de la Conservatorul bucureștean, unde i-a avut dascăli, între alții, pe Aurel Stroe, Ștefan Niculescu, Viorel Cosma, Alexandru Pașcanu, Tudor Ciortea, Myriam Marbe, Nicolae Beloiu, Emilia Comișel. A devenit foarte tânăr, la numai 25 de ani, membru al UCMR, fiind renumit pentru complexitatea talentului său, care i-a permis să se exprime

plenar în toate genurile muzicale abordate. A compus și a interpretat muzică de jazz (a luat parte la câteva ediții ale festivalului de la Sibiu), etno, fusion, simfonic, pop, muzică contemporană. În special genul "fusion" l-a pasionat, desăvârșindu-l până la sfârșitul vieții, o culminație fiind discul "MyBach", apărut postum pe 6 martie 2017 și pe care cântă și vechiul lui prieten stabilit în SUA, chitaristul Radu Goldiș. Pe acest album, editat de A&A Records, Adrian Enescu semnează piesele "1989", "Matrix", "BlowUp", celelalte 9 lucrări fiind compuse de el împreună cu Cristian Lolea. A scris muzică pentru teatru, televiziune, vocal-sinfonică (în acest an i se va cânta un oratoriu la Filarmonică), dar a dovedit aptitudini rare îndeosebi pentru muzica de film. A semnat coloana sonoră pentru peste 40 de filme, muzica sa fiind premiată la festivalurile de profil de la Sanremo, Lisabona, New Delhi. Câteva titluri ale filmelor la care a semnat muzica ne dau o imagine a faptului că el a scris istorie și în acest domeniu (de altfel, Ileana Popovici l-a înscris la loc de cinste în câteva antologii discografice pe care le-a realizat): "Concurs", "Adela", "Dreptate în lanțuri", "Bietul Ioanide", cele 3 filme din seria "ardelenii în America", "Faleze de nisip", "Să mori rănit din dragoste de viață",

"Ciuleandra", "Noi, cei din linia întâi", "Mircea", "Tănase Scatiu", "Septembrie", "Ringul", "Pas în doi", "Fiul risipitor" ...

Înafara muzicii de film, marele public îl cunoaște pe Adrian Enescu îndeosebi prin prisma lucrărilor, de excepție și acestea, ca tot ce a lansat, din muzica ușoară, pop, rock, jazz. Aș aminti aici piesele instrumentale "Dedicație", "Prelucrare după o temă de Stevie Wonder", "Pe șase", "Jazz-Melos 1", "Jazz-Melos 2", "Pasărea măiastră" sau poemul pop "Basorelief", pe versuri de Ioan Alexandru. Tot din anii '70 datează trei lucrări pe versuri de Victor Brătulescu - "Cum s-a născut o cetate", "Flori de pace", "Izvor și legendă", apoi "Inscripție" și "Dansul timpului" pe versuri de Corina Brăneanu, în care preocupările sale întru investigarea unui univers sonor ultra-modern, cu sintetizator și pian electric, încep să prindă contur. În acest sens o adevărată revelație și o premieră în muzica noastră a fost marcată de poemul electronic, cum l-a numit el, "Funky Synthesizer, volumul I", editat pe disc în 1982, urmat de volumul II în 1984. În 1983 începe colaborarea atât de fructuoasă cu poetul Lucian Avramescu, materializată într-un alt disc, "Salut lumina vieții", cu titluri

cum ar fi "Adio", "Nu te du după doru-ru", "Plopii impari", "Coloana infinită", "Și dacă", "Dar să lupți". În anul 1988 a apărut albumul care a făcut istorie și a bătut toate recordurile de tiraj, propulsând-o pe Loredana Groza în rândul marilor vedete ale genului: "Bună seara, iubito!" (cântec în care alături de solistă apare actorul Ion Caramitru), pe versurile aceluiași Lucian Avramescu. Acest album epocal mai include titlurile "Îți citesc în ochi", "O inimă de 16 ani", "Să-ți spun adio", "Tu și eu", "Măcar o clipă". Adrian Enescu a revoluționat pur și simplu muzica ușoară/ pop a acelor ani, o altă probă convingătoare fiind colecția de hit-uri din 1989, de pe un alt disc-campion, "Un buchet de trandafiri". Cine n-a fredonat măcar o dată, cine n-a dansat frenetic la "ceaiurile" vremii pe piese cum ar fi "Joc matematic", "Iubirea, cartea mea de oftat", "De mă vrei, voi reveni", "Ninsoare de mai", "Scrisoare simplă", "Zăpada palmei tale"? Înfără de Loredana Groza și de duetul Stereo, a colaborat mult cu Silvia Dumitrescu, la rându-i solistă modernă, nonconformistă. La scurtă vreme după ce el ne-a părăsit interpreta a lansat la casa de discuri Eurostar (superb gestul producătorului Paul Stîngă!) un CD "in memoriam", intitulat "Cred în tine". Înfără piesei titulare, discul mai conține minunate compoziții ale lui Adrian Enescu, cum ar fi "Noi am ales", "Soare din val", "Ochi căprui", "Haide", "Hey You", "Stau pe o margine de lună", "Ce s-a-ntâmpat?", "O poveste oarecare", "Milionarul din Carpați". De asemenea compozitorului îi aparțin prelucrările folclorice ale pieselor "Săracă inima mea", "Dragă vecină", "Așa beu oamenii buni", precum și prelucrarea ariei "Nessun dorma" de Puccini (în care Silviei Dumitrescu îi dă replica Dan Bittman). Adrian Enescu, ne mărturisește soția sa, intenționa ca în viitor să se consacre muzicii simfonice, marea lui iubire, prima și ultima pasiune, considerând că acum atinsese maturitatea necesară.

Aceste rânduri sunt prea sărace pentru a zugrăvi uriașa personalitate a unui adevărat maestru al artei sunetelor. Da, pe 31 martie Adrian Enescu ar fi împlinit 70 de ani...

Octavian URSULESCU